

Vagyok

Vagyok a tűz és a jég,
Vagyok a föld és az ég.
Vagyok a tél és a nyár,
Vagyok élet és halál.

Vagyok a pirkadat s az alkony,
Vagyok csendes ének a lanton.
Vagyok a tavasz és az ősz,
Vagyok a fagy és a hó.

Vagyok a sas és a hernyó,
Vagyok a vas és a puha hó.
Vagyok a csend és a lárma,
Vagyok az erdő és a szálfa.

Vagyok a minden és a semmi,
Vagyok mindenki és senki.
Vagyok a rossz és a jó,
Vagyok a hazug és az igazmondó.

Vagyok míg vagyok,
S ha majd elmegyek,
Nem marad semmi más,
Csak egy kőkereszt.